

„Kes otsib, leiab teda füл,
Test Jumal elab taivas veel!”

3. Kui teie peш ehitamud,
Kes kahju eest siiл kaitseb neid?
Kui poege teie wäljaaudund,
Kes saadab, hoiab wäetimaid?
Kes nende hüüdmist ita kuuleb?
Kes teik, mis neile tarvis, annab?
„See, kellel aitamast hea meel,
On Jumal, tema elab veel!”

4. Jah usun, ta on murekandja,
Kui waene loom on häda sees!
Ta on siiл toitja, warju-andja,
Kui peale kipub wiletsus.
Ka teise, linnud, näitab armu;
Oõ üõige: mis on teie tänu?
„Mis minud, kui waese linnu heäl
Nüüd küdab: Jumal elab veel!”

3. Jme-ast, mis iga pääw näha.

Ei meie vöi küllalt jmekö panna, kui palju puid ja rohtusid iga aasta üleskašwab

ja kui mitmet sugu nemad on. Pane wei-
kest pölli= ehk heinamaa nurka tähele, nääd
seda ja teist kohे nagu hunnikus ja igaühel
isse wiis ja karv! Mündasamuti meie ei
mõista, kuda üürilise ajaga iga paik, olgu
maas, olgu müüri eht katuse peal, kus
aga nina täis musda on, rohtu täis kašwab.
Seda näeme alati, aga ei hoosi seest suurt,
oleme seda näinud maast madalast, see on
meie silmas öppind asti, aga on füл wäärt,
seest sõna kaks kolm väikida.

Puudel ja rohtudel on Jumalast loo-
dud, et oma seemet kašwatawad ja laiale
fülwawad, nagu maal igamees tähele pan-
nud. Alga palju neil seemne iwikesi on,
ega igaüks wöi ega taha seda lugeda. Tar-
gad, kellel sekö enam aega ja himu, nemad
on seda teinud ja kui muud ei aidanud, siiл
panid prilli nina peale ja muud klaasa veel
silma ete, mis läbi weike asti suureks, kirp
konna sarnatsekö — oi, see on hirmus nä-
ba! — wäljapaistab. Noh hea füл, need